

Motion till riksdagen 2017/18:577

av **Robert Hannah (L)**

Förtryck och våld på asylboenden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga asylsökande ska gå på obligatorisk introduktionskurs och skriva på ett samhällskontrakt med information om vilka rättigheter och skyldigheter man har enligt svensk lag, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om information på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att principen bör vara att det är den som mobbar, diskriminerar eller förtrycker som ska flyttas från asylboenden och inte den som blir mobbad, diskriminerad eller förtryckt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att både privat och offentligt styrda asylboenden ska ha handlingsplaner för hur man säkerställer kvinnors samt sexuella och religiösa minoriteters trygghet på asylboenden, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att privat styrda asylboenden genom avtal ska förpliktas att skydda asylsökande från diskriminering, mobbning och förtryck från andra asylsökande och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning ska tillsättas för att se hur kvinnors och minoriteters rättigheter och boendesituation på asylboenden kan stärkas och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning vid våldsbrott och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ifall det behövs särskilda boenden för hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylboenden ska ha boendestödjare för att stötta asylsökande och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Migrationsverket har ansvar över boendemiljön på asylboenden. När människor söker sig till Sverige söker de just frihet, och det är viktigt att vi erbjuder det. De senaste åren har det framkommit uppgifter om religiös förföljelse av kristna, kvinnor och flickor samt hbtq-personer i boenden för asylsökande.

Det är av yttersta vikt att samhället redan i början av asylmottagandet markerar att vi i Sverige inte tolererar diskriminering på grund av religion, etnicitet, synen på kvinnor eller någon typ av sexuell läggning. Om vi inte är tydliga redan vid mottagandet kommer det att bli ännu mer problematiskt att markera mot dessa småpåvar senare under deras tid i Sverige.

När vi hanterar dessa typer av ärenden på asylboenden måste ett brottsofferperspektiv tillämpas. De som flyr till Sverige kom hit på grund av brist på trygghet, och de är i en beroendeställning gentemot den svenska staten. Det är vår uppgift att se till att de erbjuds den absoluta trygghet de kan få. De kan inte språket, känner inte till kulturen och vet inte hur det svenska samhället fungerar. De vet inte vem de eventuellt ska vända sig till om de blir utsatta för mobbning eller brott.

Det ska vara obligatoriskt för alla som kommer hit att redan under asyltiden delta i en introduktionskurs om svenska rättigheter och skyldigheter som följer av våra grundlagar. Detta kommer stärka utsatta gruppers kunskap om deras rättigheter. Den informationen ska även utgå till ensamkommande tonårskillar. Samtliga asylsökande, oavsett om man bor på asylboende eller hittar eget boende, ska även skriva på ett samhällskontrakt där ens rättigheter och skyldigheter enligt svensk lag framgår.

Idag finns ingen information på asylboenden om vart individer som är utsatta för hedersförtryck, våld i nära relationer, trakasserier eller annat förtryck kan vända sig. Sådan information måste finnas tillgänglig på alla boenden och på relevanta språk. Ansvaret ska åligga Migrationsverket respektive privata boendeaktörer.

Principen bör, som i skolväsendet, vara att det är den som mobbar, diskriminerar eller förtrycker som ska flyttas från asylboenden och inte den som blir mobbad, diskriminerad eller förtryckt.

Mot bakgrund av de berättelser som har framkommit är det tydligt att det finns brister i systemet. Migrationsverket behöver därför få i uppdrag att ta fram handlingsplaner för att motverka diskriminering, våld och förtryck på asylboenden, man behöver ha tydligare avtal med privata asylboenden om deras ansvar och man behöver se över hur man arbetar med trygghetsfrågor för minoriteter och kvinnor.

Privat styrda asylboenden ska genom avtal förpliktigas att skydda asylsökande från diskriminering, mobbning och förtryck från andra asylsökande. De kan inte, som många gör idag, hänvisa drabbade till Migrationsverket när brott sker.

Påföljderna för den som inte är svensk medborgare och begår allvarliga brott som leder till fängelsestraff över två år ska leda till permanent utvisning. Hänsyn ska givetvis tas till internationella konventioner men upprätthåller man hederskulturens förtryckande normer och kränker flickors och kvinnors frihet har man förbrukat sin rätt att leva i Sverige.

Ingen hbtq-person väljer frivilligt att bosätta sig bland homofober. De har även rätt till en trygg vardag på asylboenden. Det behöver därför utredas ifall Sverige likt flera andra västländer bör införa särskilda boenden för hbtq-personer under deras asylsökningstid.

Jag anser även att det bör finnas en boendestödjare på varje asylboende som kan stötta de asylsökande med råd och tips för hur man ska ta sig in i det svenska samhället.

Migrationsministern och Migrationsverket måste börja agera och sluta blunda för problemen på asylboendena. Samhället måste redan i början av asylmottagandet markera att vårt land inte tolererar diskriminering på grund av religion, etnicitet, synen på kvinnor, sexuell läggning eller könsidentitet.

Robert Hannah (L)